

- ایران بعد ۱۱۰ سال در دو سالانه ونیز
- برپایی نمایشگاه آرمان در موزه هنرهای معاصر

ایران بعد ۱۱۰ سال در دو سالانه ونیز

اولین نمایشگاه بینال ونیز در ۲۰ آوریل ۱۹۸۹ توسط شهرداری این شهر و به پیشنهاد ریکاردو ساوایتکو برگزار شد و دوره‌های برگزاری این بینال به سه دوره اصلی از (۱۸۹۳ تا ۱۹۴۸، از ۱۹۴۸ تا ۱۹۷۲ و از ۱۹۷۴ تا ۲۰۰۱) تقسیم شده است که در این میان از ۱۹۱۶ تا ۱۹۱۸ و ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۵ به دلیل بروز جنگ‌های جهانی اول و دوم، این بینال برگزار نشد.

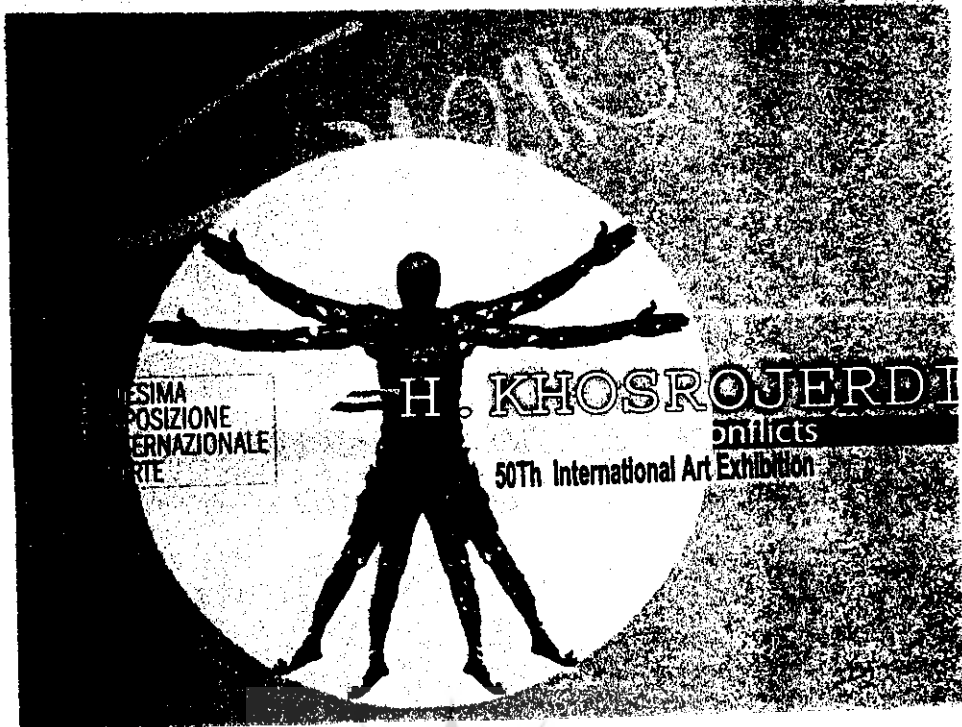
ایران در طول سالهای گذشته بطور رسمی در بینال ونیز شرکت نداشته، هنرمندانی همچون سهراب سپهری، عباس کیارستمی و شیرین نشاط به صورت شخصی در این بی‌ینال حاضر بوده‌اند.

در دو سالانه امسال ونیز که به مدت ۵ ماه در شهر ونیز از ۲۲ خرداد ماه آغاز شده از ایران هنرمندانی همچون حسین خسروجردی، احمد نادعلیان و بهروز دارش با عنوان «رویاها و کشمکش‌ها» غرفه‌ایی را بر پا می‌کنند.

حسین خسروجردی، عضو گروه سه نفره ایران، در ادامه همان تکنولوژی کاری که بینال شارجه برده بود و با مجموعه دیجیتال آرت‌هایی تازه، با شش کار به ونیز می‌رود تا در یکی از مهم‌ترین رویدادهای هنرهای تجسمی حضور یابد.

این هنرمند نقاش شیوه ارایه آثارش را به نوبه خود مدرن‌ترین کاری می‌داند که در عالم

نقاشی معاصر وجود دارد.

خسروجردی کارهای خود را نو می داند و فضای کارهایش را دوست دارد. او گفت: نمی توانم پیش بینی کنم آثارم برتر شناخته می شود یا نه! این امر بستگی دارد به توانایی حضور آن هایی که در کنار آثار من آثارشان را ارایه می دهند.

وی بینال ونیز را جدی ترین فرصت برای ارزیابی نقاشی معاصر ایران دانست و عنوان کرد نتیجه این نمایشگاه تعیین کننده جایگاه هنرهای تجسمی ایران در دنیا است.

همچنین به احمد نادعلیان پیشنهاد شد تا برای شرکت در بینال ونیز، کاری که پیش از این با شکلی متفاوت در ارایه و محتوا در ایران در نمایشگاه هنر مفهومی ارایه داده بود، با عنوان «رودخانه هنوز ماهی دارد» را به ایتالیا ببرد و در پنجاهمین دور برگزاری دو سالانه هنری ونیز شرکت کند.

این هنرمند عنوان کرد: به دلیل آن که طی گذشت یک قرن از برگزاری این اتفاق بزرگ هنری، ایران تا به حال حضور رسمی نداشته است، این حضور و ناشناخته بودن هنر معاصر ایران، جاذبه هایی را ایجاد خواهد کرد.

وی اذعان داشت: چنانچه قرار باشد کارها به شکلی برابر ارایه و مقایسه شود، به طور قطع ما ضعف هایی ناشی از فناوری و بودجه داریم.

وی در ادامه تاکید کرد: صادقانه ترین شکل حضور ما این است که ما کار خودمان را کنیم، کار ما می تواند به خاطر متفاوت بودن بدرخشد و حتی ممکن است خلاف سلیقه های موجود باشد.

هنرمندان شرکت کننده در پنجاهمین بینال ونیز طی نشست مطبوعاتی که در بازگشت از سفر داشتند ضمن گزارش سفر از دستاوردهای حضور خود در این بینال مطالبی را برای خبرنگاران عرضه کردند. بهروزدارش از جمله گفت:

«یکی از پربیننده‌ترین غرفه‌ها غرفه ایران بود و این بیانگر این نکته است که چقدر فرهنگ و هنر ایران پویا است به همین دلیل با همین راحتی که توانستیم با مخاطبان ارتباط برقرار کنیم به راحتی هم می‌توانیم بگوییم که دل نگرانی برای جهانی شدن نداریم، فرهنگ ایران از جمله فرهنگهای است که می‌تواند در دنیا تأثیرگذار باشد.»

سپس از نمایندگان رسانه‌های گروهی درخواست کرد، تلاش کنند تا بودجه فرهنگی در بخش هنر افزایش یابد.

غلامرضا نامی، در این جلسه در خصوص چگونگی انتخاب آثار توضیح داد: «مرکز هنرهای تجسمی قصد دارد با خریداری غرفه برای ایران، هر ساله آثار هنرمندان ایران را در بینال ونیز به نمایش در آورد. همچنین در مرکز هنرهای تجسمی و موزه هنرهای معاصر تهران، شورای هنری وجود دارد که متشکل از هنرمندان، گالری‌دارها، نمایندگان انجمن‌های صنفی هنری و کارشناسان موزه و مرکز هستند و در خصوص انتخاب هنرمندان برای شرکت در نمایشگاههای خارج کشور تصمیم‌گیری می‌کنند.»

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

از دکتر نصرت صفی‌نیا منتشر شده است:

● هزار سال آغاز سخن در شعر فارسی / انتشارات هوراآفرید.

نشانی: کامرانیه - خیابان دژم‌جو - شماره ۲۸ کدپستی ۱۹۵۱۹

تلفن ۲۲۹۷۳۴۰ - تلفکس ۸۸۲۰۸۴۱